

Arrest

nr. 216 640 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat V. HENRION en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun van etnische origine en een soennitisch moslim te zijn. U werd geboren in Bar Nurgal, district Nurgal, provincie Kunar, waar u tot aan uw vertrek uit Afghanistan zou hebben gewoond. U zou 17 jaar oud zijn.

U liep school in Bar Nurgal tot de 7e klas. Daarnaast verkocht u ook fruitsappen op straat, meer bepaald nabij de Kashkot brug, bij de Zeri Baba schrijn (district Kuz Kunar, provincie Nangarhar).

20 dagen voor het Eid-feest in 1392, 1393 of 1394 (2013, 2014 of 2015 in de Gregoriaanse kalender), toen u na het verkopen van fruitsappen nabij de Kashkot brug naar huis wilde gaan, werd u tegengehouden door 2 leden van de Taliban op een motorfiets die u vroegen een bom in uw thermos te verstoppen en deze aan hen te overhandigen wanneer Amerikaanse soldaten zouden passeren. U weigerde dit, waarna ze weggingen. U ging vervolgens naar een controlepost van de politie in de buurt en vertelde daar 2 politieagenten wat u overkomen was. Zij sloegen u echter en maanden u aan naar huis te gaan. Onderweg naar huis werd u tegengehouden door dezelfde Talibanleden die bleken te hebben gezien dat u naar de politie was gegaan en u beschuldigden van spionage. Op dat moment verschenen ook de 2 politieagenten die u had gesproken – zij bleken u te hebben gevolgd – die de 2 talibanleden arresteerden en meenamen. De Talibanleden dreigden ermee u te vermoorden. Eens thuis gekomen vertelde u alles aan uw vader, die meende dat uw leven in gevaar was. Diezelfde avond ging u samen met uw ouders naar uw tante die in de provincie Nangarhar woont. Diezelfde nacht sprak uw oom met een smokkelaar om uw uitreis te regelen.

Na een week bij uw tante te hebben verbleven vertrok u naar Kaboel, waar u nog 3 dagen verbleef. Via Kandahar, Spin Boldak en Nimroz reisde u vervolgens via Iran en Turkije naar het Europese vasteland. Op 30 november 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw taskera, de taskera van uw vader en die van uw grootvader.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Zo beweerde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan in Bar Nurgal, in het district Nurgal in de provincie Kunar hebt gewoond (CGVS, p. 4-5). Bij het indienen van uw asielaanvraag op 30 november 2015, vlak na uw aankomst in België, verklaarde u echter nog aan het bureau MINTEH van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij het invullen van de 'fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling' dat u geboren werd in Bar Nurgal, maar de laatste 10 jaar in Chilmetra in Jalalabad in de provincie Nangarhar woonde. Ook gaf u daar op dat zowel uw vader als uw moeder in Chilmetra wonen (zie 'fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling' vervat in uw administratief dossier).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat Chilmetra ('stedelijke hoofdas') Jalalabad door het centrum van de stad Jalalabad loopt. Op 14 juli 2016, meer dan 7 maanden later, verklaarde u op de DVZ dan weer dat u tot aan uw vertrek uit uw land in Bar Nurgal hebt gewoond, dat ook uw ouders in Bar Nurgal wonen, en vermeldde u niets meer over een langdurig recent verblijf in Chilmetra, Jalalabad (DVZ, verklaring, rubriek 10). Ook hierna beweerde u bij het invullen van de 'vragenlijst Afghaanse niet-begeleide minderjarigen' en tijdens uw gehoor op het CGVS steeds in Bar Nurgal te hebben verbleven, waar ook uw ouders nu nog zouden verblijven (CGVS, p. 4-5). U blijkt uw verklaringen aangaande uw recente woonplaats in Afghanistan dus volledig te hebben aangepast. Toen u werd gewezen op uw oorspronkelijke verklaring geregistreerd door het bureau MINTEH, dat u de laatste 10 jaar voor uw vertrek in Chilmetra hebt gewoond, ontkende u dit en beweerde eerst dat u de plaats 'Chilmetra' **nooit** hebt vermeld en dat u toen enkel gesproken had over 'Nangarhar' wanneer u over uw reisroute bevroegd werd. Toen u vervolgens werd geconfronteerd met het feit dat u op MINTEH ook had aangegeven dat uw beide ouders in Chilmetra wonen, verwees u naar het feit dat u voor uw vertrek 1 week bij uw tante in Chilmetra hebt verbleven, en verklaarde dat aangezien uw ouders daar toen samen met u verbleven tot u vertrok, u daarom aanvankelijk inderdaad had verklaard dat zij in Chilmetra woonden (CGVS, p. 8). Deze verklaring valt vooreerst geenszins te rijmen met uw eerdere uitleg dat u de plaats 'Chilmetra' nooit hebt vermeld. Voorts is het geenszins logisch dat u als adres van uw ouders een plaats zou opgeven waar zij slechts een week samen met u zouden hebben verbleven. Toen u bij aanvang van uw gehoor op het CGVS bovendien naar de verblijfplaats van uw ouders werd gevraagd, antwoordde u nog te veronderstellen dat zij in de provincie Kunar verblijven, aangezien zij daar woonden toen u het dorp verliet en vermeldde u niets over de mogelijkheid dat ze nog bij uw tante verbleven (CGVS, p. 5). Op de DVZ verklaarde u dan weer – in tegenstelling tot uw laatste verklaringen – dat uw vader, nadat hij u naar uw tante had gebracht waar u vervolgens een week zou verblijven, terugkeerde **naar huis** (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5), wat het des te onlogischer maakt dat u bij aankomst in België aangeeft dat zowel uw vader als uw moeder in Chilmetra wonen indien zij werkelijk steeds in het district Nurgal woonden en slechts een week samen met u bij uw tante hebben verbleven.

Wanneer verder werd benadrukt dat u eerder had verklaard **de 10 laatste jaren** voor uw vertrek in Chilmetra te hebben gewoond, antwoordde u dat u slechts had verklaard 1 week bij uw tante in Chilmetra te hebben verbleven wanneer u werd bevroegd over uw reisroute, dat u wellicht verkeerd verstaan werd of u de vraag verkeerd begrepen had en men daarom verkeerdelijk dacht dat u lange tijd in Chilmetra hebt gewoond (CGVS, p. 8). Opnieuw gaat dit in tegen uw eerdere uitleg na confrontatie dat u de plaats 'Chilmetra' nooit hebt vermeld, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen voor deze tegenstrijdigheid verder onderuit haalt. Het feit dat uit de fiche ingevuld op MINTEH blijkt dat u duidelijk gevraagd werd naar uw adres in uw land van herkomst, en dat hier dan nog eens specifiek aan werd toegevoegd dat u daar 'de laatste 10 jaar (voor uw vertrek)' woonde, doet uw uitleg dat er sprake was van een misverstand verder teniet. 'Eén week' en '10 jaar' betreft immers een wezenlijk verschil.

Dat u geen geloofwaardige uitleg voor bovenvermelde tegenstrijdigheid kan voorzien en u uw oorspronkelijke verklaringen aangaande uw langdurig verblijf in Jalalabad zonder meer ontkent, doen sterk vermoeden dat u uw recente herkomst uit deze plaats verborgen wil houden.

Dat u uw verklaringen aangaande uw recente woonplaats in Afghanistan hebt aangepast en u uw ware recente woonplaats wil verborgen houden, blijkt ook uit uw overige tegenstrijdige verklaringen. Zo werd u tijdens uw gehoor op het CGVS, nog voordat u met uw eerdere verklaringen voor het bureau MINTEH werd geconfronteerd, gevraagd of u ooit naar een andere stad bent gegaan, waarop u antwoordde dat u een week voor uw vertrek uit het land bij uw tante langs vaderszijde in 'Nangarhar' hebt verbleven. Gevraagd waar deze tante precies woont, antwoordde u dit niet te weten omdat u de provincie Nangarhar niet kent en daar maar een week verbleef (CGVS, p. 7). Nochtans verklaarde u bij het invullen van de CGVS-Vragenlijst op de DVZ nog uitdrukkelijk dat uw vader u na uw problemen had meegenomen **naar Jalalabad, naar het huis van uw tante**, waar u vervolgens voor uw vertrek uit het land nog een week hebt verbleven (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u erop gewezen werd dat u voordien wel nog de specifieke plaats waar uw tante woont wist te vermelden, hield u vol dat u geen plaatsen kent in (de provincie) Nangarhar, dat u niet weet waar het huis (van uw tante) ligt, en u misschien verkeerd werd verstaan. Gevraagd nabij welke stad of dorpen uw tante woont, antwoordde u dan weer dat u gehoord had dat de plaats 'Chilmetra' noemt (CGVS, p. 7), wat volledig ingaat tegen uw eerdere herhaalde verklaring dat u geen plaatsen kent in de provincie Nangarhar en niet weet waar precies uw tante woont. Toen u erop werd gewezen dat u op de DVZ uitdrukkelijk van Jalalabad sprak – u maakte toen overigens geen enkele melding van de buurt Chilmetra (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5), antwoordde u opnieuw alleen te weten dat ze in Nangarhar woont, dat u de exacte locatie niet kent, dat

u toen enkel 'Nangarhar' had vermeld en de tolk u misschien verkeerd had verstaan (CGVS, p. 7). Het louter ontkennen van een versie volstaat geenszins om een dergelijke tegenstrijdigheid op te heffen. Zij bovendien opgemerkt dat uw verklaringen u op de DVZ werden voorgelezen in het Pashtou, hetgeen u ook beaamde (CGVS, p. 3) en u deze ter bevestiging hebt ondertekend. Voorgaande inconsistenties in uw verklaringen doen sterk vermoeden dat u uw ware geografische kennis van de provincie Nangarhar, en in het bijzonder Jalalabad stad, bewust verborgen wil houden, om zo verkeerdelijk de indruk te wekken dat u helemaal geen band zou hebben met deze plaats.

*Daarnaast verklaarde u op het CGVS dat u een week voor uw vertrek uit het land bij uw tante **langs vaderszijde** hebt verbleven, terwijl u op de DVZ nog uitdrukkelijk stelde toen bij een tante **langs moederszijde** te hebben verbleven (CGVS p. 7; DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Gelet op het belang van familiebanden in de Afghaanse maatschappij, is het weinig aannemelijk dat u zich hierover tegenspreekt. Ten slotte is het opmerkelijk dat u, die toch een week bij uw tante zou hebben ingewoond, helemaal niet wist wat voor werk zij deed (CGVS, p. 7). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaring als zou u er tijdelijk bij een tante hebben ondergedoken verder aangetast, en bijgevolg het vermoeden dat u zelf met uw familie in Jalalabad woonde – zoals u oorspronkelijk hebt opgegeven – versterkt.*

Dat u enkele correcte verklaringen aflegde over de geografische omgeving van Bar Nurgal en over enkele prominenten uit de regio (CGVS, p. 8-20) kan bovenstaande conclusies niet wijzigen. Het CGVS betwist immers niet dat u in de regio geboren werd, er bent opgegroeid en er nog familieleden wonen hebt (CGVS, p. 6-7), doch hecht geen geloof aan uw bewering dat u daar zelf tot aan uw vertrek uit het land uw vaste verblijfplaats had. Bovendien vertonen uw verklaringen in dit verband ook een ingestudeerd karakter. Zo wist u verschillende plaatsen in de buurt van Bar Nurgal te noemen, waaronder Mazar Dara, maar kende u de u genoemde dorpen Tsaperi, Shinzaie, en Karboray, die je in de richting van Mazar Dara tegenkomt (zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) dan weer niet. Evenmin kende u dorpen die zich aan de overkant van de Kunar rivier, die door het Nurgal district loopt, bevinden (CGVS, p. 15). U noemde ook de Mazar Dara school, waar u zelf naar school zou zijn gegaan, maar wist verder niet of er nog andere scholen in de omgeving waren (CGVS, p. 9-10). Voorts is het opmerkelijk dat u enkele namen wist te noemen van politici uit de regio die luidens u 5 jaar geleden als parlamentsleden verkozen werden (CGVS, p. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat die verkiezingen plaatsvonden in september 2010, toen u nog maar 10 jaar oud was. Wanneer de laatste verkiezingen in Afghanistan gehouden werden, kon u dan weer helemaal niet zeggen en u vermoedde slechts dat dit de presidentsverkiezingen waren waarbij Ashraf Ghani verkozen werd (CGVS, p. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat de laatste verkiezingen in Afghanistan, waarbij Ashraf Ghani inderdaad als nieuwe president werd verkozen, plaatsvonden in april 2014, slechts anderhalf jaar voor uw vertrek. Dat u zich over deze belangrijke en recente verkiezing zo op de vlakte houdt en onzeker blijkt, doch anderzijds vlot de parlamentsverkiezingen van 2010 in de tijd situeert en namen geeft van verkozenen uit de regio, terwijl u toen nog maar 10 jaar oud was, doet de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd naar recente veiligheidsincidenten in uw regio verwees u opmerkelijk genoeg opnieuw naar incidenten die naar aanleiding van deze parlamentsverkiezingen plaatsvonden. Verder noemde u nog 3 veiligheidsincidenten in de omgeving die zich allen luidens u 4 of 5 jaar geleden zouden hebben voorgedaan, dus toen u 12 of 13 jaar oud was (CGVS, p. 19-20). Over één van deze incidenten lichtte u toe dat bewoners van Nurgal tegen de Taliban hadden gedemonstreerd. U bleek echter niet op de hoogte van andere, recente soortgelijke demonstraties in de regio (CGVS, p. 19-20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd blijkt nochtans dat 100-en inwoners van de nabijgelegen Mazar vallei in december 2014 een protestmars tegen de taliban hielden - dit weet u dan opvallend genoeg weer niet. Verder bleek u zich niet bij benadering te herinneren wanneer er het laatst gevechten plaatsvonden tussen de Taliban en de overheid in uw regio en wanneer de taliban het Nurgal district het laatst hadden aangevallen (CGVS, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nochtans dat de taliban het district eind 2014 nog hadden aangevallen waarna er vuurgevechten met de ordediensten plaatsvonden. Het is opmerkelijk dat u zich wel incidenten herinnert die zich zouden hebben voorgedaan toen u nog erg jong was, doch u dan niet op de hoogte blijkt van soortgelijke gebeurtenissen en veiligheidsincidenten in uw beweerde regio van verblijf kort voor uw vertrek uit het land. Ten slotte is het opmerkelijk dat u verklaarde dat er een geasfalteerde weg loopt van Bar Nurgal naar Mazar Dara en dat deze weg ongeveer 5 jaar geleden werd aangelegd (CGVS, p. 9), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat pas in

september 2015 constructiewerken werden aangevat om een verharde weg aan te leggen van het centrum van het Nurgal district naar Mazar Dara en dat de inwoners van Mazar Dara op dat moment nog geen geplaveide weg hadden. Hoewel u verklaarde zelf nooit naar Mazar Dara te zijn gegaan gaf u wel ook zelf aan dat de weg naar deze plaats verhard is, hetgeen u immers van uw vader had gehoord (CGVS, p. 9). Dat u hierover onjuiste verklaringen aflegt haalt de geloofwaardigheid van uw bewering tot aan uw vertrek in het district Nurgal te hebben gewoond verder onderuit.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Nurgal in de provincie Kunar en bestaat het vermoeden dat u daarentegen in Jalalabad woonde. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de provincie Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Daarnaast werden bijkomende tegenstrijdigheden tussen uw onderlinge verklaringen opgemerkt die de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden asielrelaas verder bevestigen. Zo bleek u eerst geheel onwetend over het lot van uw belagers. U verklaarde dat de 2 talibanleden die uw hulp hadden gevraagd voor een aanslag in uw bijzijn werden gearresteerd nadat u de politie van een nabijgelegen controlepost hierover had ingelicht (CGVS, p. 21). U bleek aanvankelijk helemaal niet te weten wat er verder met uw belagers is gebeurd. U beweerde dat gevatte talibanleden doorgaans snel worden vrijgelaten, doch u stelde uitdrukkelijk niet te weten of uw belagers **uiteindelijk** werden vrijgelaten. Gevraagd of iemand hiernaar had geïnformeerd, antwoordde u dat u uw vader er wel over hebt bevestigd en dat hij antwoordde **te veronderstellen** dat de politie hen had vrijgelaten (CGVS, p. 22-23). Nogmaals gevraagd of u of iemand van uw familie probeerde te weten te komen of ze ook effectief werden vrijgelaten of niet, antwoordde u dan weer dan uw vader zich hierover bij enkele dorpingen had geïnformeerd die bevestigd hadden dat de politie hen de volgende dag had vrijgelaten (CGVS, p. 23-24). Dit valt geenszins te rijmen met uw eerdere verklaring helemaal niet te weten wat er verder met hen was gebeurd, of ze al dan niet werden vrijgelaten. Toen u hiermee werd geconfronteerd, antwoordde u dat u dacht dat er aanvankelijk gesproken werd over dezelfde dag van hun arrestatie, terwijl ze werden vrijgelaten de dag nadien (CGVS, p. 24). Deze uitleg houdt geen steek. Er werd immers niet gesproken over hoe het hen diezelfde dag verder was vergaan en er werd u duidelijk gevraagd of ze **uiteindelijk** werden vrijgelaten (CGVS, p. 23). Bijgevolg blijft deze tegenstrijdigheid overeind.

Verder verklaarde u op het CGVS dat u dezelfde dag waarop u met de 2 talibanleden in aanraking was gekomen, door uw vader werd meegenomen naar uw tante in de provincie Nangarhar, waar u vervolgens nog een week verbleef (CGVS, p. 21-23). Op de DVZ verklaarde u echter nog dat uw vader u de dag nadien naar het huis van uw tante in Jalalabad, provincie Nangarhar, had meegenomen (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u hierop werd gewezen, herhaalde u dat u diezelfde dag naar uw tante ging en gaf u aan dat u de tolk (op de DVZ) misschien niet goed had begrepen of de tolk het niet correct had weergegeven (CGVS, p. 23). Deze uitleg kan bovenvermelde tegenstrijdigheid echter niet opheffen. Zij benadrukt dat uw verklaringen u op de DVZ werden voorgelezen in het Pashtou, hetgeen u ook bevestigde (CGVS, p. 3) en u deze ter bevestiging hebt ondertekend. Bij aanvang van uw gehoor op het CGVS gaf u bovendien aan dat uw interview op de DVZ goed was verlopen en u de tolk er goed had verstaan (CGVS, p. 3).

Toen u verder gevraagd werd of uw familie persoonlijk problemen heeft gekend met de Taliban, antwoordde u eerst van niet. Ook wanneer u werd gevraagd of uw familie na uw vertrek uit het land nog problemen heeft gekend, antwoordde u aanvankelijk dat u daar geen nieuws over heeft. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u aan uw vader of uw oom, met wie u na uw vertrek nog contact hebt gehad, had gevraagd of zij nog problemen hebben ondervonden, antwoordde u echter dat de Taliban naar hen is gekomen, op zoek naar u, nadat iemand van het dorp hen had verteld dat u het dorp had verlaten en naar het buitenland was vertrokken. U benadrukte hierbij dat uw familie omwille hiervan gevaar loopt (CGVS, p. 6). Indien uw familie na uw vertrek nog benaderd werd door de Taliban is het niet logisch dat u dan eerst nog verklaart geen nieuws te hebben over eventuele problemen die zij na uw vertrek uit het land gekend heeft.

Ten slotte gaf u bij het indienen van uw asielaanvraag op het bureau MINTEH een totaal ander asielmotief op.

U vermeldde daar enkel een probleem met een dorpsgenoot, genaamd M. H., en ruzie omwille van land, zaken waar u nadien doorheen uw asielprocedure met geen woord meer over rept. Toen u hiermee werd geconfronteerd, ontkende u dit alles te hebben verklaard – u beweerde zelfs geen Mohammed Hassan te kennen – en weet dit aan het feit dat u de tolk (op het bureau MINTEH) niet goed begreep en de tolk u er misschien verkeerd heeft verstaan (CGVS, p. 24-25). Deze uitleg kan, te meer in het licht van de reeds vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op MINTEH en uw latere verklaringen op de DVZ en het CGVS aangaande uw recente verblijfplaats in Afghanistan, geenszins overtuigen. Ook al zouden zich vertaalproblemen hebben voorgedaan, dan nog is het geenszins aannemelijk dat er motieven van geheel andere aard, waarbij zelfs een persoonsnaam wordt vermeld, werden geregistreerd.

Daar deze elementen raken aan de kern van uw asielrelaas kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hierover coherente en consistente verklaringen aflegde, wat geenszins het geval is. Hierdoor wordt de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetoond.

Waar u verklaarde dat u veel vergeten bent en dat u een slecht geheugen hebt door wat u onderweg naar België hebt meegemaakt (u werd bij uw oversteek van Bulgarije naar Servië door de Bulgaarse politie gearresteerd en geslagen, waarna u 10 dagen in de gevangenis werd vastgehouden) (CGVS, p. 19, 22), zij opgemerkt dat u geen enkel attest neerlegt waaruit blijkt dat u effectief geheugenproblemen hebt, laat staan dat uitsluitel biedt over de oorzaak en de aard en draagwijdte van eventuele geheugenproblemen, waardoor bovenvermelde incoherenties en inconsistenties hier niet zonder meer aan kunnen worden toegeschreven.

De door u neergelegde taskera's van u, uw vader en uw grootvader, bevatten louter informatie aangaande jullie identiteit en oorsprong uit Bar Nurgal, die niet betwist wordt, doch deze documenten vormen geen bewijs van uw recente herkomst.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd tijdens uw gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan over uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan (CGVS, p. 8). U blijft echter volharden in uw verklaringen en bevestigt dat u recent uit het district Nurgal in de provincie Kunar afkomstig bent (CGVS, p. 8).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Voor zover u recent uit de stad Jalalabad afkomstig zou zijn (cf. supra), dient volledigheidshalve nog te worden opgemerkt dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 9 juni 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, Surkh Rod en Chaparhar. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van zelfmoordaanslagen, of aanslagen met bembommen of magnetische IED's op hun voertuigen. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. De meeste incidenten vallen nog steeds onder de categorie security enforcements. Deze omvatten vooral arrestaties, het oprollen van wapenopslagplaatsen, en het onschadelijk maken van IED's. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om geweld te voorkomen.

Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. Daarnaast vinden er ook aanslagen plaats, met of zonder aanwijsbaar doelwit, in de nabijheid van duidelijk burgerlijke infrastructuur. Niettegenstaande er sprake is van toename van het aantal burgerslachtoffers bij aanslagen in Jalalabad, blijft uit de beschikbare informatie dat het aantal burgerslachtoffers in de stad laag blijft. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is overigens niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. De stad Jalalabad blijft bovendien nog steeds een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat IS actief is in de provincie Nangarhar, en er de Taliban en ANSF bestrijdt. IS is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Het verzoekschrift en de stukken van de partijen

2.1.1. Verzoeker voert de schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen; van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet); het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie; de rechten van de verdediging en het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.

Inzake de motivering van de bestreden beslissing omtrent de verblijfsplaatsen van verzoeker stelt verzoeker:

"1) Het formulier ingediend bij bureau MINTEH

De eisende partij beschouwt dat het formulier dat op 30 november 2015 bij het bureau MINTEH ingevuld werd niet kan gebruiken zijn als element om tegenstrijdigheden in de verklaringen van de eiser op te werpen.

Dit formulier werd ingediend zonder dat de eiser de bijstand van zijn voogd kreeg en het komt niet uit dit formulier dat hij aan de eiser voorgelezen zou zijn en dat hij zou dit hebben ondertekend.

In deze omstandigheden, is het onmogelijk te oordelen of de (summiere) verklaringen die in dit formulier ingeschreven zijn, overeenkomen met de verklaringen van de eiser.

2) Het verblijf in Chilmetra

De eiser bestrijdt te hebben verklaard dat hij tien jaar in Chilmetra, Jalalabad, zou hebben gewoond. Hij veronderstelt dat zijn verklaringen bij het bureau MINTEH fouten inhoudt.

De eiser is inderdaad een week bij zijn tante in Chilmetra gebleven, wat mag verkeerd verteld hebben geweest als tien jaar ipv 10 dagen.

Aangezien de omstandigheden waarin dit formulier ingevuld werd, kan men niet uitsluiten dat dit belangrijke vertalingsfouten inhoudt.

De eiser kan het critici van verwerende partij niet begrijpen over het feit dat hij zou tegenstrijdig hebben geweest tijdens zijn interview over het verblijfsplaats van zijn tante, Chilmetra.

Hij heeft provincie Nangarghar aangehaald en rechtstreeks, toen hij gevraagd over de naam van het dorp of stad werd, de vraag rechtstreek heeft beantwoord.

3) De tante van de eiser

Verwerende partij benadrukt dat de eiser bij de DVZ verklaard in Chilmetra bij zijn tante langs moederzijde één week te zijn verbleven, terwijl hij verklaarde bij het CGVS dat die een tante langs vaderzijde was.

Er stond duidelijk een misverstand aan dit moment van de interview bij het CGVS. De tante van de eiser die in Chilmetra woont, is langs moederzijde: zus van zijn moeder. De eiser zou nooit hebben kunnen verklaard dat zij langs vaderzijde was. De eiser is bijgevolg van mening dat er een verwisseling van de tolk gebeurde, die zou kunnen uitleggen waarom het werd verkeerdelijk vertaald dat die tante langs vaderzijde was.

De eiser stelt vast dat hij nooit geconfronteerd werd met dit element of geen bevestiging van zijn antwoord werd gevraagd om te kunnen zich waarborgen dat er geen vergissing was. De eiser beschouwt dat het niet conform is met het artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

4) Zijn kennissen over de omliggende dorpen

Verwerende partij beschouwt dat de kennissen van de eiser over de omliggende dorpen gedeeltelijk zou zijn.

Verwerende partij bestrijdt niet dat de eiser basiskennissen over zijn herkomstland heeft.

De eiser bevestigt dat hij geen uitgebreide kennissen van die omliggende dorpen had. Dit heeft te maken met het feit dat hij zelf niet veel buiten zijn eigen dorp is gegaan en school vroeg is verlaten. Hij heeft bijgevolg kennis van zijn directe leefomgeving.

5) De eiser kent de naam van lokale volksvertegenwoordigers. maar weet niet veel over presidentiele verkiezingen

Verwerende partij vindt opmerkelijk dat de eiser kan de namen van de lokale volksvertegenwoordigers opsommen, maar buitens de naam de verkozen Président, dat hij niet veel over het verloop van die laatste verkiezingscampagne kent.

De eiser is nog jong en heeft geen belangstelling door politiek.

De eiser kent de namen van een paar politici, niet omdat hij zou de parlementaire verkiezingen hebben gevolgd, hij was inderdaad zeer jong, maar omdat ze lokale figuren zijn, die in de bevolking bekend zijn. Hij kende Haji Mubares omdat zijn vader had hem over verteld, hij kende ook Mauvli Shazada, omdat hij afkomstig uit zelfde district. Hij kende eindelijk Nagma Safe omdat er stond een poster met haar naam. Sommige volksvertegenwoordigers ook bekend zijn omdat zij zich uiten tegen Taliban, wat opmerkelijk is.

Die zijn bijgevolg geen ingestudeerd verklaringen maar basiskennissen van lokale en prominenten figuren.

6) De recente gebeurtenissen in zijn regio

Verwerende partij beschouwt ongeloofwaardig dat de eiser niet op de hoogte zou zijn over evenementen die recent voor zijn vertrek zich verliep.

Hij zou bijgevolg niet weten wanneer voor de laste keer de Taliban de overheden zouden hebben aanvallen, terwijl het eind 2014 was. De eiser bevestigt dat hij moeilijk kon inschatten wanner die aanval plaats had genomen.

Aan het begin van zijn gehoor, werd hij verzocht om geen antwoord te verzinnen. Hij heeft bijgevolg liever beantwoordt dat hij het niet weet dan onzekere verklaringen af te leggen.

Zelfde opmerkingen is geldig voor de betoging die in december 2014 plaats heeft genomen. De eiser heeft inderdaad ervan gehoord, maar weet niet veel meer. Hij was bewust dat hij geen verdere informatie over dit element zou kunnen geven en antwoordde liever dat hij het niet wist.

De eiser bevestigt dat hij werd verteld door zijn vader dat de weg naar Mazar Dara verhard werd. Hij is niettemin niet zeker van het precies moment waarop de weg geplaveide werd."

Omtrent de elementen van zijn asielaanvraag laat verzoeker gelden wat volgt:

"1) De informatie van de eiser over de Taliban die aangehouden werd

Verwerende partij vindt opmerkelijk dat de eiser geen uitgebreide informatie kan geven op de twee Taliban die aangehouden werd omwille van hem.

De bezorgdheid van de eiser was problemen te vermijden, en niet over de whereabouts van deze Taliban te verzorgen.

Hij heeft niettemin wel vernomen, door zijn vader, toen hij bij zijn tante was, dat ze vrijgelaten werden. De eiser heeft het dit niet rechtstreeks vernomen.

2) De bezoeken van de Taliban bij zijn familie

De eiser bevestigt dat zijn familie bezoek van Taliban heeft ontvangen. Hij zelf niet meer thuis. Ze hebben bezoek ontvangen, maar geen geweld werd gebruikt ten opzicht van zijn familie. De eiser bijgevolg dit niet vermeld als een nieuw incident na zijn vlucht van het land.

3) De verklaringen bij MINTEH

Verwerende partij stelt vast dat de eiser zou bij bureau MINTEH hebben verklaard problemen met een zogenaamde MOHAMED HASSAN te hebben gekend, die aan de basis zou zijn van zijn vlucht. Zoals eerder uitgelegd, kan met geen zekerheid hebben of de verklaringen bij bureau MINTEH correct zijn, zodat ze geen basis mogen vormen om tegenstrijdigheden op te werpen."

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker:

"In de bestreden beslissing, is de verwerende partij van mening dat de eiser over een veilig vluchtalternatief in Jalalabad beschikt.

De "UNHCR Guidelines on International Protection : Internal Flight or Relocation Alternative within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees" stellen dat, om te beoordelen als er een vluchtalternatief bestaat, moet men vragen beantwoorden die vormen een analyse van de "relevance" en van de "Reasonableness".

In het kader van de "relevance analysis", is het onder andere onderzocht: (...)

Betreffende de "Reasonableness analysis", de vraag is als verzoeker, in de context van het land, een relatief gewone leven kan hebben, zonder onbillijke gevolgen ("Can the claimant, in the context of the country concerned, lead a relatively normal life without facing undue hardship? If not, it would not be reasonable to expect the person to move there").

In dit kader, zijn de socio-economische omstandigheden relevant in de analyse van een vluchtalternatief. Ze moeten niet enkel in aanmerking genomen zijn als ze zo zware zijn dat er een schending van artikel 3 EVRM is. Die zijn ook belangrijk om te beoordelen als het redelijk is om in Jalalabad zich te bevestigen.

De Guidelines over het vluchtalternatief stelt ook dat de veiligheid moet duurzame zijn: (...)

De eiser wenst te stellen dat zich vestigen in Jalalabad onredelijk, noch relevant is.

Verwerende partij is van mening dat veiligheidssituatie in Jalalabad niet zo is dat de eiser een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging voor zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Er zou geen reëel risico op ernstige schade in dit regio.

De eiser wenst te herhalen dat hij oorspronkelijk niet uit Jalalabad afkomstig is, dat de stad niet zijn regio van herkomst is, maar wel, een potentieel veilig vluchtalternatief.

Uit de criteria van de UNHCR, is de vraag niet of er een reëel risico van ernstige schade bestaat maar of hij een redelijk gewoon leven zou kunnen hebben.

De veiligheidssituatie in Afghanistan is zorgwekkend en de situatie zich verslechterde, zoals herkend door verwerende partij.

In een rapport van 3 maart 2017, stelt de Secretaris Generaal van de VN een stijging van de veiligheidsincidenten in het land vast: (...)

Hij stelt ook vast dat burgers meer en meer de slachtoffers zijn van deze veiligheidsincidenten: (...)

De motivering van de bestreden beslissing betreffende de mogelijkheid om een interne vluchtalternatief in Jalalabad te krijgen is bijgevolg niet afdoend."

2.1.2. Verweerder brengt op 14 januari 2019 een aanvullende nota bij in toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Deze nota bevat de UNHCR Guidelines voor Afghanistan van 30 augustus 2018, de COI Focus Afghanistan van 20 februari 2018 over de veiligheidssituatie in Jalalabad, twee uittreksels van het EASO Country Information Report inzake de veiligheidssituatie (december 2017 en een update van mei 2018) en een uittreksel uit het EASO Country Guidance inzake Afghanistan van juni 2018.

2.1.3. Ter zitting legt verzoeker een psychologisch attest van 17 januari 2019 neer. Dit attest "benadrukt het kwetsbaar profiel van de verzoekende partij, element waarmee de tegenpartij geen rekening heeft gehouden in de beoordeling van de aangehaalde vrees."

Beoordeling

2.2.1. Verzoeker beroept zich op de schending van verschillende wetsbepalingen en rechtsbeginselen zonder evenwel deze schending *in concreto* uit te werken (bijvoorbeeld artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie).

De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Verzoeker betwist dat zijn verklaringen zoals genoteerd door bureau MINTEH op 30 november 2015 kunnen gehanteerd worden omdat ze niet zijn ondertekend of werden afgelegd in bijzijn van een voogd. Hij voert aan dat het mogelijk is dat er belangrijke vertaalfouten werden gemaakt.

In wezen betwist verzoeker dat hij op 30 november 2015 verklaarde dat hij de laatste 10 jaar gewoond heeft in Chilmetra. Te dezen stelt de Raad vast dat de verklaringen genoteerd door bureau MINTEH op 30 november 2015 het volgende bevatten: (i) de naam van zijn vader F.A.A. en zijn moeder A.Z., en dat deze namen overeenstemmen met deze die door verzoeker ook werden medegedeeld in de Vragenlijst (stuk 24) en de namen die worden genoteerd in stuk 16; (ii) verzoeker verklaarde vier broers en drie zusters te hebben, hetgeen ook overeenstemt met de gegevens in de Vragenlijst (stuk 24) en stuk 16; (iii) verzoeker verklaarde dat zijn reis twee maanden duurde, hetgeen overeenstemt met zijn reisroute zoals gemeld in stuk 16 en stuk 24 (vraag 32); verzoeker verklaarde dat de naam van de smokkelaar Shazada is en dat zijn vader 8.000 dollar betaalde, wat overeenstemt met de gegevens van zijn reisroute (vraag 31, stuk 24).

De vaststelling dat verzoeker geen handtekening heeft geplaatst onder zijn verklaringen die werden genoteerd door MINTEH op 30 november 2015 of dat hij niet werd bijgestaan door een voogd kan niet volstaan om afbreuk te doen aan de deze verklaringen. De Raad ziet niet in waarom de persoon en/of tolk belang zou(den) hebben bij het noteren van andere elementen dan hetgeen werd verklaard door verzoeker. Verzoekers verklaringen stemmen (met uitzondering van Chilmetra en reden van het verzoek om internationale bescherming) overeen met de feitelijke verklaringen zoals hij deze later aflegde tijdens de procedure. De vaststelling dat het document opgesteld op 30 november 2015 niet werd ondertekend door verzoeker kan niet aangenomen worden als een schending van het recht van verdediging of als substantiële fout die authenticiteit ontzegt aan deze verklaringen. Verweerder kon zich bijgevolg nuttig beroepen op dit document teneinde verzoekers relaas te beoordelen.

2.2.3. Inzake verzoekers plaats van verblijf voor zijn vertrek uit Afghanistan stelt de bestreden beslissing:

*“Zo beweerde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan in Bar Nurgal, in het district Nurgal in de provincie Kunar hebt gewoond (CGVS, p. 4-5). Bij het indienen van uw asielaanvraag op 30 november 2015, vlak na uw aankomst in België, verklaarde u echter nog aan het bureau MINTEH van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij het invullen van de ‘fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling’ dat u geboren werd in Bar Nurgal, maar de laatste 10 jaar in Chilmetra in Jalalabad in de provincie Nangarhar woonde. Ook gaf u daar op dat zowel uw vader als uw moeder in Chilmetra wonen (zie ‘fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling’ vervat in uw administratief dossier). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat Chilmetra (‘stedelijke hoofdas’) Jalalabad door het centrum van de stad Jalalabad loopt. Op 14 juli 2016, meer dan 7 maanden later, verklaarde u op de DVZ dan weer dat u tot aan uw vertrek uit uw land in Bar Nurgal hebt gewoond, dat ook uw ouders in Bar Nurgal wonen, en vermeldde u niets meer over een langdurig recent verblijf in Chilmetra, Jalalabad (DVZ, verklaring, rubriek 10). Ook hierna beweerde u bij het invullen van de ‘vragenlijst Afghaanse niet-begeleide minderjarigen’ en tijdens uw gehoor op het CGVS steeds in Bar Nurgal te hebben verbleven, waar ook uw ouders nu nog zouden verblijven (CGVS, p. 4-5). U blijkt uw verklaringen aangaande uw recente woonplaats in Afghanistan dus volledig te hebben aangepast. Toen u werd gewezen op uw oorspronkelijke verklaring geregistreerd door het bureau MINTEH, dat u de laatste 10 jaar voor uw vertrek in Chilmetra hebt gewoond, ontkende u dit en beweerde eerst dat u de plaats ‘Chilmetra’ **nooit** hebt vermeld en dat u toen enkel gesproken had over ‘Nangarhar’ wanneer u over uw reisroute bevraagd werd. Toen u vervolgens werd geconfronteerd met het feit dat u op MINTEH ook had aangegeven dat uw beide ouders in Chilmetra wonen, verwees u naar het feit dat u voor uw vertrek 1 week bij uw tante in Chilmetra hebt verbleven, en verklaarde dat aangezien uw ouders daar toen samen met u verbleven tot u vertrok, u daarom aanvankelijk inderdaad had verklaard dat zij in Chilmetra woonden (CGVS, p. 8).*

Deze verklaring valt vooreerst geenszins te rijmen met uw eerdere uitleg dat u de plaats 'Chilmetra' nooit hebt vermeld. Voorts is het geenszins logisch dat u als adres van uw ouders een plaats zou opgeven waar zij slechts een week samen met u zouden hebben verbleven. Toen u bij aanvang van uw gehoor op het CGVS bovendien naar de verblijfplaats van uw ouders werd gevraagd, antwoordde u nog te veronderstellen dat zij in de provincie Kunar verblijven, aangezien zij daar woonden toen u het dorp verliet en vermeldde u niets over de mogelijkheid dat ze nog bij uw tante verbleven (CGVS, p. 5). Op de DVZ verklaarde u dan weer – in tegenstelling tot uw laatste verklaringen – dat uw vader, nadat hij u naar uw tante had gebracht waar u vervolgens een week zou verblijven, terugkeerde **naar huis** (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5), wat het des te onlogischer maakt dat u bij aankomst in België aangeeft dat zowel uw vader als uw moeder in Chilmetra wonen indien zij werkelijk steeds in het district Nurgal woonden en slechts een week samen met u bij uw tante hebben verbleven."

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. Gelet op het hoger vastgestelde inzake het document ingevuld door MINTEH blijft deze motivering overeind.

De bestreden beslissing stelt verder:

"Wanneer verder werd benadrukt dat u eerder had verklaard **de 10 laatste jaren** voor uw vertrek in Chilmetra te hebben gewoond, antwoordde u dat u slechts had verklaard 1 week bij uw tante in Chilmetra te hebben verbleven wanneer u werd bevraagd over uw reisroute, dat u wellicht verkeerd verstaan werd of u de vraag verkeerd begrepen had en men daarom verkeerdelijk dacht dat u lange tijd in Chilmetra hebt gewoond (CGVS, p. 8). Opnieuw gaat dit in tegen uw eerdere uitleg na confrontatie dat u de plaats 'Chilmetra' nooit hebt vermeld, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen voor deze tegenstrijdigheid verder onderuit haalt. Het feit dat uit de fiche ingevuld op MINTEH blijkt dat u duidelijk gevraagd werd naar uw adres in uw land van herkomst, en dat hier dan nog eens specifiek aan werd toegevoegd dat u daar 'de laatste 10 jaar (voor uw vertrek)' woonde, doet uw uitleg dat er sprake was van een misverstand verder teniet. 'Eén week' en '10 jaar' betreft immers een wezenlijk verschil.

Dat u geen geloofwaardige uitleg voor bovenvermelde tegenstrijdigheid kan voorzien en u uw oorspronkelijke verklaringen aangaande uw langdurig verblijf in Jalalabad zonder meer ontkent, doen sterk vermoeden dat u uw recente herkomst uit deze plaats verborgen wil houden.

Dat u uw verklaringen aangaande uw recente woonplaats in Afghanistan hebt aangepast en u uw ware recente woonplaats wil verborgen houden, blijkt ook uit uw overige tegenstrijdige verklaringen. Zo werd u tijdens uw gehoor op het CGVS, nog voordat u met uw eerdere verklaringen voor het bureau MINTEH werd geconfronteerd, gevraagd of u ooit naar een andere stad bent gegaan, waarop u antwoordde dat u een week voor uw vertrek uit het land bij uw tante langs vaderszijde in 'Nangarhar' hebt verbleven. Gevraagd waar deze tante precies woont, antwoordde u dit niet te weten omdat u de provincie Nangarhar niet kent en daar maar een week verbleef (CGVS, p. 7). Nochtans verklaarde u bij het invullen van de CGVS-Vragenlijst op de DVZ nog uitdrukkelijk dat uw vader u na uw problemen had meegenomen **naar Jalalabad, naar het huis van uw tante**, waar u vervolgens voor uw vertrek uit het land nog een week hebt verbleven (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u erop gewezen werd dat u voordien wel nog de specifieke plaats waar uw tante woont wist te vermelden, hield u vol dat u geen plaatsen kent in (de provincie) Nangarhar, dat u niet weet waar het huis (van uw tante) ligt, en u misschien verkeerd werd verstaan. Gevraagd nabij welke stad of dorpen uw tante woont, antwoordde u dan weer dat u gehoord had dat de plaats 'Chilmetra' noemt (CGVS, p. 7), wat volledig ingaat tegen uw eerdere herhaalde verklaring dat u geen plaatsen kent in de provincie Nangarhar en niet weet waar precies uw tante woont. Toen u erop werd gewezen dat u op de DVZ uitdrukkelijk van Jalalabad sprak – u maakte toen overigens geen enkele melding van de buurt Chilmetra (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5), antwoordde u opnieuw alleen te weten dat ze in Nangarhar woont, dat u de exacte locatie niet kent, dat u toen enkel 'Nangarhar' had vermeld en de tolk u misschien verkeerd had verstaan (CGVS, p. 7). Het louter ontkennen van een versie volstaat geenszins om een dergelijke tegenstrijdigheid op te heffen. Zij bovendien opgemerkt dat uw verklaringen u op de DVZ werden voorgelezen in het Pashtou, hetgeen u ook beaamde (CGVS, p. 3) en u deze ter bevestiging hebt ondertekend. Voorgaande inconsistenties in uw verklaringen doen sterk vermoeden dat u uw ware geografische kennis van de provincie Nangarhar, en in het bijzonder Jalalabad stad, bewust verborgen wil houden, om zo verkeerdelijk de indruk te wekken dat u helemaal geen band zou hebben met deze plaats."

Voormelde motivering vindt steun in het administratief. De verwijzing naar een mogelijke vertaalfout kan aan het voorgaande geen afbreuk doen en de Raad sluit zich aan bij deze motivering.

De beslissing stelt verder:

"Daarnaast verklaarde u op het CGVS dat u een week voor uw vertrek uit het land bij uw tante **langs vaderszijde** hebt verbleven, terwijl u op de DVZ nog uitdrukkelijk stelde toen bij een tante **langs moederszijde** te hebben verbleven (CGVS p. 7; DVZ, vragenlijst, vraag 3.5).

Gelet op het belang van familiebanden in de Afghaanse maatschappij, is het weinig aannemelijk dat u zich hierover tegenspreekt. Ten slotte is het opmerkelijk dat u, die toch een week bij uw tante zou hebben ingewoond, helemaal niet wist wat voor werk zij deed (CGVS, p. 7). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaring als zou u er tijdelijk bij een tante hebben ondergedoken verder aangetast, en bijgevolg het vermoeden dat u zelf met uw familie in Jalalabad woonde – zoals u oorspronkelijk hebt opgegeven – versterkt.”

Verzoeker verwijst wederom naar een mogelijke vertaalfout. Dit is echter niet dienstig aangezien verzoeker het argument inzake de onwetendheid over het werk van zijn tante niet weerlegt; dit betreft een argument inzake zijn concrete leefwereld en wedervaren zodat zijn onwetendheid hieromtrent niet aangenomen kan worden. De Raad sluit zich aan bij voormelde motivering.

De bestreden beslissing vervolgt:

“Dat u enkele correcte verklaringen aflegde over de geografische omgeving van Bar Nurgal en over enkele prominenten uit de regio (CGVS, p. 8-20) kan bovenstaande conclusies niet wijzigen. Het CGVS betwist immers niet dat u in de regio geboren werd, er bent opgegroeid en er nog familieleden wonen hebt (CGVS, p. 6-7), doch hecht geen geloof aan uw bewering dat u daar zelf tot aan uw vertrek uit het land uw vaste verblijfplaats had. Bovendien vertonen uw verklaringen in dit verband ook een ingestudeerd karakter. Zo wist u verschillende plaatsen in de buurt van Bar Nurgal te noemen, waaronder Mazar Dara, maar kende u de u genoemde dorpen Tsaperi, Shinzaie, en Karboray, die je in de richting van Mazar Dara tegenkomt (zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) dan weer niet. Evenmin kende u dorpen die zich aan de overkant van de Kunar rivier, die door het Nurgal district loopt, bevinden (CGVS, p. 15). U noemde ook de Mazar Dara school, waar u zelf naar school zou zijn gegaan, maar wist verder niet of er nog andere scholen in de omgeving waren (CGVS, p. 9-10). Voorts is het opmerkelijk dat u enkele namen wist te noemen van politici uit de regio die luidens u 5 jaar geleden als parlamentsleden verkozen werden (CGVS, p. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat die verkiezingen plaatsvonden in september 2010, toen u nog maar 10 jaar oud was. Wanneer de laatste verkiezingen in Afghanistan gehouden werden, kon u dan weer helemaal niet zeggen en u vermoedde slechts dat dit de presidentsverkiezingen waren waarbij Ashraf Ghani verkozen werd (CGVS, p. 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat de laatste verkiezingen in Afghanistan, waarbij Ashraf Ghani inderdaad als nieuwe president werd verkozen, plaatsvonden in april 2014, slechts anderhalf jaar voor uw vertrek. Dat u zich over deze belangrijke en recente verkiezing zo op de vlakte houdt en onzeker blijkt, doch anderzijds vlot de parlamentsverkiezingen van 2010 in de tijd situeert en namen geeft van verkozenen uit de regio, terwijl u toen nog maar 10 jaar oud was, doet de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd naar recente veiligheidsincidenten in uw regio verwees u opmerkelijk genoeg opnieuw naar incidenten die naar aanleiding van deze parlamentsverkiezingen plaatsvonden. Verder noemde u nog 3 veiligheidsincidenten in de omgeving die zich allen luidens u 4 of 5 jaar geleden zouden hebben voorgedaan, dus toen u 12 of 13 jaar oud was (CGVS, p. 19-20). Over één van deze incidenten lichtte u toe dat bewoners van Nurgal tegen de Taliban hadden gedemonstreerd. U bleek echter niet op de hoogte van andere, recente soortgelijke demonstraties in de regio (CGVS, p. 19-20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd blijkt nochtans dat 100-en inwoners van de nabijgelegen Mazar vallei in december 2014 een protestmars tegen de taliban hielden - dit weet u dan opvallend genoeg weer niet. Verder bleek u zich niet bij benadering te herinneren wanneer er het laatst gevechten plaatsvonden tussen de Taliban en de overheid in uw regio en wanneer de taliban het Nurgal district het laatst hadden aangevallen (CGVS, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nochtans dat de taliban het district eind 2014 nog hadden aangevallen waarna er vuurgevechten met de ordediensten plaatsvonden. Het is opmerkelijk dat u zich wel incidenten herinnert die zich zouden hebben voorgedaan toen u nog erg jong was, doch u dan niet op de hoogte blijkt van soortgelijke gebeurtenissen en veiligheidsincidenten in uw beweerde regio van verblijf kort voor uw vertrek uit het land. Ten slotte is het opmerkelijk dat u verklaarde dat er een geasfalteerde weg loopt van Bar Nurgal naar Mazar Dara en dat deze weg ongeveer 5 jaar geleden werd aangelegd (CGVS, p. 9), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat pas in september 2015 constructiewerken werden aangevat om een verharde weg aan te leggen van het centrum van het Nurgal district naar Mazar Dara en dat de inwoners van Mazar Dara op dat moment nog geen geplaveide weg hadden. Hoewel u verklaarde zelf nooit naar Mazar Dara te zijn gegaan gaf u wel ook zelf aan dat de weg naar deze plaats verhard is, hetgeen u immers van uw vader had gehoord (CGVS, p. 9). Dat u hierover onjuiste verklaringen aflegt haalt de geloofwaardigheid van uw bewering tot aan uw vertrek in het district Nurgal te hebben gewoond verder onderuit.”

Waar verzoekers verweer inzake zijn aangetoonde kennis omtrent lokale politici plausibel zou kunnen zijn, dient anderzijds te worden vastgesteld dat hij navolgende motivering niet concreet weerlegt: *“Zo wist u verschillende plaatsen in de buurt van Bar Nurgal te noemen, waaronder Mazar Dara, maar kende u de u genoemde dorpen Tsaperi, Shinzaie, en Karboray, die je in de richting van Mazar Dara tegenkomt (zoals blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) dan weer niet. Evenmin kende u dorpen die zich aan de overkant van de Kunar rivier, die door het Nurgal district loopt, bevinden (CGVS, p. 15). U noemde ook de Mazar Dara school, waar u zelf naar school zou zijn gegaan, maar wist verder niet of er nog andere scholen in de omgeving waren (CGVS, p. 9-10).”*

De bevestiging van zijn verklaringen inzake de betoging en de weg naar Mazar Dara is niet dienstig ter weerlegging van de voormelde motivering.

Daargelaten de voorgaande vaststelling inzake de lokale politici blijft de voormelde motivering overeind.

Omwille van de cumulatie van voorgaande vaststellingen concludeerde de bestreden beslissing terecht: *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Nurgal in de provincie Kunar en bestaat het vermoeden dat u daarentegen in Jalalabad woonde. (...)”*

2.2.4. Aangezien verzoeker zijn regio van herkomst niet aannemelijk maakt, kan hij zich ook niet dienstig beroepen op feiten die hij in zijn aangevoerde regio van herkomst (Kunar) zou hebben meegemaakt.

Dat verzoeker een ongeloofwaardig relaas aanvoerde blijkt daarenboven verder uit de motivering die luidt:

*“Daarnaast werden bijkomende tegenstrijdigheden tussen uw onderlinge verklaringen opgemerkt die de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden asielaas verder bevestigen. Zo bleek u eerst geheel onwetend over het lot van uw belagers. U verklaarde dat de 2 talibanleden die uw hulp hadden gevraagd voor een aanslag in uw bijzijn werden gearresteerd nadat u de politie van een nabijgelegen controlepost hierover had ingelicht (CGVS, p. 21). U bleek aanvankelijk helemaal niet te weten wat er verder met uw belagers is gebeurd. U beweerde dat gevatte talibanleden doorgaans snel worden vrijgelaten, doch u stelde uitdrukkelijk niet te weten of uw belagers **uiteindelijk** werden vrijgelaten. Gevraagd of iemand hiernaar had geïnformeerd, antwoordde u dat u uw vader er wel over hebt bevestigd en dat hij antwoordde **te veronderstellen** dat de politie hen had vrijgelaten (CGVS, p. 22-23). Nogmaals gevraagd of u of iemand van uw familie probeerde te weten te komen of ze ook effectief werden vrijgelaten of niet, antwoordde u dan weer dan uw vader zich hierover bij enkele dorpingen had geïnformeerd die bevestigd hadden dat de politie hen de volgende dag had vrijgelaten (CGVS, p. 23-24). Dit valt geenszins te rijmen met uw eerdere verklaring helemaal niet te weten wat er verder met hen was gebeurd, of ze al dan niet werden vrijgelaten. Toen u hiermee werd geconfronteerd, antwoordde u dat u dacht dat er aanvankelijk gesproken werd over dezelfde dag van hun arrestatie, terwijl ze werden vrijgelaten de dag nadien (CGVS, p. 24). Deze uitleg houdt geen steek. Er werd immers niet gesproken over hoe het hen diezelfde dag verder was vergaan en er werd u duidelijk gevraagd of ze **uiteindelijk** werden vrijgelaten (CGVS, p. 23). Bijgevolg blijft deze tegenstrijdigheid overeind.”*

Verder verklaarde u op het CGVS dat u dezelfde dag waarop u met de 2 talibanleden in aanraking was gekomen, door uw vader werd meegenomen naar uw tante in de provincie Nangarhar, waar u vervolgens nog een week verbleef (CGVS, p. 21-23). Op de DVZ verklaarde u echter nog dat uw vader u de dag nadien naar het huis van uw tante in Jalalabad, provincie Nangarhar, had meegenomen (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u hierop werd gewezen, herhaalde u dat u diezelfde dag naar uw tante ging en gaf u aan dat u de tolk (op de DVZ) misschien niet goed had begrepen of de tolk het niet correct had weergegeven (CGVS, p. 23). Deze uitleg kan bovenvermelde tegenstrijdigheid echter niet opheffen. Zij benadrukt dat uw verklaringen u op de DVZ werden voorgelezen in het Pashtou, hetgeen u ook bevestigde (CGVS, p. 3) en u deze ter bevestiging hebt ondertekend. Bij aanvang van uw gehoor op het CGVS gaf u bovendien aan dat uw interview op de DVZ goed was verlopen en u de tolk er goed had verstaan (CGVS, p. 3).”

Waar verzoeker zich verweert stellende dat *“De bezorgdheid van de eiser was problemen te vermijden, en niet over de whereabouts van deze Taliban te verzorgen. Hij heeft niettemin wel vernomen, door zijn vader, toen hij bij zijn tante was, dat ze vrijgelaten werden. De eiser heeft het dit niet rechtstreeks vernomen.”* blijkt dat dit niet kan worden aangenomen aangezien dit niet is te verzoenen met zijn verklaringen zoals deze blijken uit het administratief dossier.

De bestreden beslissing stelt verder:

“Toen u verder gevraagd werd of uw familie persoonlijk problemen heeft gekend met de Taliban, antwoordde u eerst van niet. Ook wanneer u werd gevraagd of uw familie na uw vertrek uit het land nog problemen heeft gekend, antwoordde u aanvankelijk dat u daar geen nieuws over heeft. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u aan uw vader of uw oom, met wie u na uw vertrek nog contact hebt gehad, had gevraagd of zij nog problemen hebben ondervonden, antwoordde u echter dat de Taliban naar hen is gekomen, op zoek naar u, nadat iemand van het dorp hen had verteld dat u het dorp had verlaten en naar het buitenland was vertrokken. U benadrukte hierbij dat uw familie omwille hiervan gevaar loopt (CGVS, p. 6). Indien uw familie na uw vertrek nog benaderd werd door de Taliban is het niet logisch dat u dan eerst nog verklaart geen nieuws te hebben over eventuele problemen die zij na uw vertrek uit het land gekend heeft.”

Waar verzoeker stelt dat zijn familie thuis alsnog bezoek heeft ontvangen maar dat hij, omdat er geen geweld werd gebruikt, hiervan geen melding maakte, kan niet worden aangenomen. Het bezoek van de Taliban, verzoekers actor van vervolging aan zijn familieleden betreft een wezenlijk element in zijn relaas.

De bestreden beslissing vervolgt:

“Ten slotte gaf u bij het indienen van uw asielaanvraag op het bureau MINTEH een totaal ander asielmotief op. U vermeldde daar enkel een probleem met een dorpsgenoot, genaamd Mohammed Hassan, en ruzie omwille van land, zaken waar u nadien doorheen uw asielprocedure met geen woord meer over rept. Toen u hiermee werd geconfronteerd, ontkende u dit alles te hebben verklaard – u beweerde zelfs geen Mohammed Hassan te kennen – en weet dit aan het feit dat u de tolk (op het bureau MINTEH) niet goed begreep en de tolk u er misschien verkeerd heeft verstaan (CGVS, p. 24-25). Deze uitleg kan, te meer in het licht van de reeds vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op MINTEH en uw latere verklaringen op de DVZ en het CGVS aangaande uw recente verblijfplaats in Afghanistan, geenszins overtuigen. Ook al zouden zich vertaalproblemen hebben voorgedaan, dan nog is het geenszins aannemelijk dat er motieven van geheel andere aard, waarbij zelfs een persoonsnaam wordt vermeld, werden geregistreerd.”

Zoals hoger vastgesteld dient er wel degelijk waarde worden gehecht aan verzoekers verklaringen op MINTEH. Verweerder stelt terecht dat zelfs in geval van vertaalproblemen het niet aannemelijk is dat een persoonsnaam onterecht werd geregistreerd in het kader van deze verklaringen.

2.2.5. Het psychologisch attest dat ter zitting wordt neergelegd kan geen afbreuk doen aan het voorgaande. Dit attest concludeert dat verzoeker kwetsbaar is in situaties van stress en dan zijn emoties moeilijk kan beheersen en voornamelijk zijn frustratie. Hieruit is niet af te leiden dat verzoeker niet in de mogelijkheid was om coherente en consistente verklaringen af te leggen omtrent de feiten die hij aanbracht ter ondersteuning van zijn relaas.

2.2.6. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt de bestreden beslissing:

“(…) U werd tijdens uw gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan over uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan (CGVS, p. 8). U blijft echter volharden in uw verklaringen en bevestigt dat u recent uit het district Nurgal in de provincie Kunar afkomstig bent (CGVS, p. 8). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.”

De vastgestelde ongeloofwaardigheid omtrent het voorgehouden recente verblijf leidt ertoe dat de Raad niet in de mogelijkheid verkeert om zich een correct beeld te vormen van verzoekers profiel, de exacte regio van waar hij afkomstig is en de plaats(en) waar hij de voorbije jaren heeft verbleven, van een eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in of buiten zijn land van herkomst.

Dit verhindert de asielinstanties om een juist beeld te vormen over de werkelijke nood aan bescherming en is *de facto* toe te schrijven aan het feit dat verzoeker in gebreke blijft mee te werken teneinde een duidelijk beeld te schetsen van zijn verleden, zijn profiel en levensomstandigheden.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hogere vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. In de mate dat verzoeker verwijst naar Jalalabad als intern vluchtalternatief en hieromtrent verweer voert, moet worden vastgesteld dat (i) de bestreden beslissing Jalalabad niet aanduidt als een intern vluchtalternatief doch wel als mogelijke regio van herkomst; (ii) de beperkte verwijzing naar luttele algemene informatie geen afbreuk kan doen aan de omstandige motivering inzake de veiligheidssituatie in Jalalabad.

De motivering inzake Jalalabad wordt tevens verder ondersteund en bevestigd door de landeninformatie die verweerder bijbrengt in de aanvullende nota van 14 januari 2019.

2.3.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS